

שבת

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה
 מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל, לזיכוי הרבים. נא הדפיסו והפיצו בין מכריכם.

למשוך מהקודש

מצוות התורה שנמסרו לנו, הרי הם בתכלית הדיוק והשלמות, מהם אין ניתן לגרוע, ועליהם אין ניתן להוסיף, הכל במדה ובמשקל ובמשורה המדוייקת. אדם שיוסיף עוד פרשה בתפילין, לא די לו שלא הוסיף לעצמו מאומה בקיום המצוה, אלא אף הוסיף לעצמו עבירה בכך שהוסיף עוד על מצוות התורה דבר שלא הצטווה.

כלל גדול הוא, כל המוסיף גורע. ולמדו זאת מחוה שאמרה לנחש שהציווי שהצטוו על העץ הוא לא לאכול ממנו ואף לא לגעת בו, בעוד שהקדוש ברוך הוא ציווה אותם רק לא לאכול ממנו, ולא אסר עליהם את הנגיעה. והיא שהוסיפה, גירעה בכך, שהנחש הראה לה שהנה היא נוגעת ולא קורה לה דבר, כך שגם אם תאכל היא לא יקרה לה דבר, ובסוף אירע מה שאירע.

תוספת שבת לעומת כל תוסף

אך בדבר אחד מוצאים אנו שלא די שאין איסור להוסיף, אלא עוד אף מצוה יש להוסיף, והוא על השבת והמועדות, שבהם מצווים אנו להוסיף מהחול על הקודש, ולהקדים את זמן כניסת השבת והמועד, ואף לאחר את זמן יציאת השבת והמועד.

אמנם, יש להדגיש, לדעת כמה אחרונים, המוסיף על השבת, וסבור הוא שתוספת זו היא שבת בעצמה, הרי עובר בזה על איסור 'בל תוסיף', שכן גם לגבי השבת אין להוסיף על עיקרה שהיא רק ביום השבת [הרוצה לעיין במקור הדברים, יראה בשו"ת בשמים רא"ש בכסא הדרסנא סימן פז ובספר

מנחת שלמה על מסכת ביצה ה, א]. אך מכל מקום, עובדה היא שיש מצוה להוסיף על השבת והמועדים, אם מן התורה או מדרבנן, בעוד בכל המצוות לא מצאנו דבר זה אלא להיפך.

והלא דבר הוא, מה השתנה?

להרחיק ממבשול

נביא כאן שני ביאורים שנאמרו על כך. האופן הראשון הוא לפי פשוטם של דברים, והדברים מתבארים כבר בראשונים, שכיון שזמן השבת הוא לא דבר מוגדר וברור, שאין אדם יכול לעמוד בבירור על זמן תחילת הלילה וסופו, ודאי שמצוה להוסיף מהחול על הקודש, כדי שבכך יהיה ברור לאדם שלא יבוא להכשל לעשות מלאכות בעיצומו של יום השבת.

דבר זה מחייב אותנו, להתחיל את ההכנות לסיום מלאכות השבת בזמן המוקדם ביותר, כך שנוכל לסיים אותם זמן רב לפני השקיעה, ולא ניזכר ברגע האחרון בדברים נוספים המוטלים עלינו, כך שניגדר חלילה למלאכות לזמן בלתי מוגדר בוודאות, ולהכשל חלילה בספק איסור.

משיכה ולא הוספה

טעם נוסף נאמר על כך שמצאנו שאדם יכול להוסיף על השבת מה שלא מצאנו בשאר מצוות, שבאו חכמים וגילו לנו, כי ביכולת היהודי המקודש להמשיך את קדושתה של השבת אף לימות החול. כלומר, אף זמן שבעצמותו חול הוא, כשבא האדם ומחבר את זה לקדושה, אכן חל על כך קדושה כמו קדושת

השבת. כשאדם מוסיף מהחול על הקודש הוא לא מוסיף זמן חדש למצוה, אלא הוא מושך את קדושת השבת אף לימות החול. משיכה ולא הוספה. אין בשום מצוה אפשרות למשוך אותה לזמן אחר, וכל משיכה תהיה הוספה, ועל מצוות התורה אין שום תוספת. אך את קדושת השבת והמועדות, יכול אדם למשוך לזמן אחר, וזהו סודה של תוספת השבת. למשוך מהקודש לחול.

באו גדולי הדורות ועמדו על פלא מיוחד בכך, שכך בעוד זמנה של תוספת השבת לאחר השבת, מובן הוא שיכול אדם למשוך את קדושת השבת השוררת בעולם, ולהמשיכה אל תוך ימי החולין. אך כיצד יכול אדם בערב שבת, בעוד לא חלה קדושת השבת בעולם, למשוך כבר את קדושתה של השבת שעדיין לא קיימת?

אין זאת אלא - ביארו לנו קדמונינו - גילוי סוד עוצמת הקדושה של כל יהודי, היהודי מעצם טבעו ונשמתו מחובר הוא אל הקדושה, כך שיכול הוא למשוך מקדושת השבת אף טרם שבאה השבת, ולהמשיכה לתוך ימות החול קודם השבת.

המעלה המיוחדת של מי שמוסיף על השבת, שבכך ממשיך על עצמו את קדושת השבת אף קודם עיקרה של השבת, הוא דבר מיוחד במינו, שיכול אדם להביא על עצמו שפע של קדושה ואור, מה שהוא בעצמו יצר לעצמו, ואיך נפספס דבר נפלא כזה?

מקוה ישראל

לפני שבועות אחדים, חנכו בני קהילה קדושה בעלזא באשדוד, מקוה טהרה חדש שהושלם בבנין בית המדרש המרכזי של חסידי בעלזא ברובע ג' באשדוד.

שעות ספורות לפני כניסת השבת של פרשת לך לך שעבר עלינו לטובה, זכו בני הקהילה והגבאים המסורים, לקבל לידיהם מכתב קודש מכ"ק האדמו"ר שליט"א, ובו הרעיף מברכות קדשו לעסקנים ששקדו על בניית המקוה, ובהם הרב משה דירנפלד והרב מנדל מושקוביץ, וכן לבני הקהילה, שתוכו לטהרת הגוף וטהרת הנפש... ונוכה להרחבת גבולות הקדושה והטהרה בלי שום מניעות.

במכתב קודש זה, אף הוסיף כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א וכתב הוראה מיוחדת, ובו קרא לתקן תקנה חשובה ונחוצה למען כבוד השבת, לנעול את שערי המקוה בזמן הדלקת הנרות של ירושלים עיר הקודש.

כל אחד מבין, כי המשמעות של זה היא, שראוי לאדם להיות מוכן לפחות 40 דקות לפני השקיעה, כשהוא כבר סיים את כל ההכנות לשבת, וזאת כדי שלא יבואו לידי מכשול להגרר למלאכות לתוך יום השבת חס וחלילה.

וממנו יראו וכן יעשו.

לסיום, פונים אנו לכל קהלה קדושה, חוג או עדה, שיש להם ידיעה מעניינת לספר לנו בהקשר לריבוי כבוד השבת, לדווח אותה לפי הכתובת של המערכת.



לשון חכמים

ונהגו בקהלות הקדושות, שכל שהוא סמוך לשבת כחצי שעה או שעה, שמכריז ש"צ להכין עצמן לשבת, והוא במקום התקיעות בימיהם, וכן ראוי לנהוג בכל מקום, כדי שלא יבואו ישראל לידי חילול שבת.

ובקהלות גדולות מאד שאי אפשר להכריז, נכון מאד שימצאו אנשים המתנדבים בעם לילך ולזרו בכל רחובות קריה על דבר סגירת החנויות והדלקת הנרות, וכעת נמצא כן בכמה עיירות גדולות חבורות קדושות המיוסדות על השגחת השבת, ואשרי חלקם כי הם מזכים את ישראל לאביהם שבשמים, ויזכו עבור זה המתחזקים תמיד במצוה זו לבנים גדולי ישראל.

(רמ"א ומשנה ברורה רנו, ב)



פניני הלכה

שאלה: מי שקיבל עליו תוספת שבת בשעה מוקדמת, האם יכול להתפלל לאחר מכן תפילת מנחה של חול?
תשובה: אם כבר אמר 'מזמור שיר ליום השבת' או כל תפילה אחרת של קבלת שבת, כגון הפיוט 'לכה דודי', שוב אינו יכול להתפלל תפילת מנחה של חול. ויתפלל תפילת עמידה של ערבית ב' פעמים, הראשון לשם ערבית והשני לתשלומין.

אך אדם שקיבל עליו לפרוש ממלאכות משום תוספת שבת, לא חל עליו עיצומו של קדושת השבת, ויכול עדיין להתפלל תפילת מנחה של חול.

כמו כן, אשה המדלקת נרות שבת, מקבלת עליה בזה את השבת, וכיון שכבר התחיל אצלה השבת, שוב אין יכולה להתפלל תפילת מנחה של חול. מלבד אם תתנה בפירוש בלבה או בפיה, שאינה מקבלת על עצמה לגמרי את קדושת השבת בהדלקת הנרות, שבכך תוכל להתפלל מנחה לאחר מכן.

מקורות: שולחן ערוך רסג, טז; סידור הרב (בעל התניא) בסדר הכנסת השבת; משנה ברורה רסג, מג. וראה שו"ת ארץ צבי סימן ס' ושו"ת מנחת יצחק חלק ט' סימן כ'.



פרשת השבת

עֶקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אֲבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֹרֹתַי מִצֻּוֹתַי חֲקוּתַי וְתוֹרָתִי: (כו, ה)

קיים אברהם אבינו כל התורה כולה שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקלי וכו', קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין שנאמר תורתך אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה.

(יומא כח, ב)

הרשב"א (שו"ת סימן צד) גרס 'עירובי תחומין'. וכן אמר הגר"א (מובא בספר תולדות אדם) שצריכים לגרום עירובי תחומין, לפי שהמקור הוא מהכתוב 'עקב', שהוא מלשון הליכה, ועל זה בא עירוב תחומין להתייר את ההליכה מחוץ לתחום.

ויש לפרש למה דווקא שיבחו אותו בכך שעשה עירוב תחומין, לפי שרצה אברהם אבינו לעשות דבר שבכך לא יחלל שבת בדיני ישראל, אך בדיני בן נח יהיה זה חילול שבת, כדי שלא יהיה בגדר בן נח ששבת. ועירוב הוא דבר שמועיל רק לבני ישראל, ולכן על ידי שעירב עירובי תחומין ויצא בכך מחוץ לתחום, לדין בן נח לא הועיל הדבר, ונחשב שייצא מחוץ לתחום, ורק כדין ישראל הועיל לו הדבר שלא חילל שבת.

(חתם סופר פרשת מסעי)



אמרת השבת

בתפילת קבלת שבת משוררים אנו 'שמור וזכור בדיבור אחד השמיענו א-ל המיוחד'. ובספר מאור ושמש הקשה, למה הפייטן הקדים 'שמור' ל'זכור', הרי 'זכור' נאמר בתורה לפני 'שמור'.

וביאר את הדבר, שיש שני שערים לאדם לעבודת ה', א' יראה, ב' אהבה. והשער לבוא לאהבת ה', הוא על ידי יראת שמים. והכתוב 'שמור' שהוא השמירה מלא תעשה הוא כנגד יראת שמים, והכתוב 'זכור' שמשמעותו לכבד את יום השבת הוא כנגד אהבת ה', ולכן הקדים הפייטן 'שמור' ל'זכור', לפי שהדרך להגיע לאהבת ה' בעשיית מצוותיו, הוא על ידי סור מרע ביראת שמים.

(מאור ושמש פרשת ואתחנן)

מעשה לשבת

הבשורה לרפואה

והנה ראיתי שהוא פונה לקיר ומדבר אל הקדוש ברוך הוא מתוך קירות לבו. רבנו של עולם, מה רצונך שאעשה? הרי אני לומד את תורתך, ואף עשיתי חיבור על התלמוד ירושלמי, שמא מוטל עלי לכתוב גם פירוש על התלמוד בבלי? הרי כבר כל הרבה פירושים נכתבו עליו? ואחרי דיבורים אלו השתתק, ונרדם מתוך חוסו.

לפתע התעורר, וקרא לרבנית ואמר לה, 'מבקש אני ממך, מעתה ואילך, בכל יום שישי ערב שבת קודש, מיד כאשר שב אני מתפילת שחרית אל הבית, שיהיה השולחן ערוך לכבוד השבת, שכן התבשרתי שבכך תלויה רפואתי'. ואכן, כך היה, ולא עבר זמן רב ונרפא ממחלתו וירד ממתו.

מאותה שעה - סיים החזון יחזקאל את דבריו לפני תלמידו - קיבלתי אף אני על עצמי מנהג טוב זה, כפי שקיבל על עצמו חמי זקני הרידב"ז זצ"ל, ומקפיד הנני מאז שכל יום שישי כבר משעות הבוקר יהיה השולחן ערוך ומוכן לקראת בואה של שבת המלכה.



חלה חמי זקני הרידב"ז זצוק"ל מי שהיה רבה הנודע של סלוצק ולימים עלה לצפת עיר הקודש, ומצבו היה קשה מאוד, ושכב על ערש דווי. סעדתי אותו בחוליו, כשהוא שכב על מטתו קודח מחוס ומלופף ביסוריו, ומעת לעת הנחתי רטיה לחה על מצחו כדי להקל עליו.

תלמיד חכם אחד ממיודעיו של רבינו הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצוק"ל מי שהאיר את עיני ישראל בחיבורו העצום 'החזון יחזקאל' על התוספתא ועל שאר עניינים, נכנס לביתו של מורו ורבו הגאון זצ"ל ביום שישי אחד בשעות הבוקר המוקדמות כדי להרצות בפניו את ספקותיו וקושיותיו, ולקבל מענה מפיו. המדובר היה בערוב ימיו של החזון יחזקאל זצוק"ל, בעת שהתגורר בשכונת בית וגן בירושלים עיר הקודש.

והנה רק נכנס, רואה הוא כי ביתו של הגאון זצ"ל ערוך כבר לכבוד שבת, השולחן הכבד מכוסה במפה לבנה צחורה, ומעליו בקבוק היין ומפת החלות, וכן הפמוטות הכסופים מונחים במקומם מוכנים ומזומנים לשבת קודש. ובצד השולחן הערוך והמוכן, יושב היה מורו ורבו שקוע בלימודו.

כשראה התלמיד הנהגה זו, שאל האורח את הרב לפני כל שאלותיו על המנהג הזה: האם הדבר נעשה בדווקא ביום שישי בבוקר? האם יש קפידיא בדבר להכין את שולחן השבת כבר מהבוקר?

השיבו הרב אברמסקי: לי יש קפידיא בדבר משום מעשה שהיה. וכך היה המעשה, פעם

דבריהם הם זכרונם

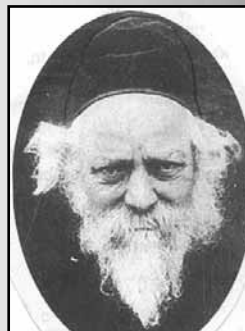
הגאון רבי ברוך דוב לייבאוין בעל הברכת שמואל - ה' כסלו ת"ש - 70 שנה להסתלקותו

רבי ברוך בער, ראש ישיבת קמניץ, השם שאומר המון לכל צורב ובחור ישיבה, סמל העיון והשקיעות בתורה. ובד בבד באותה מדה בה היה שקוע בעיון התורה, כך גם היה שקוע בעבודת הקדושה בדרגות בלתי נתפסות.

רבי שלמה וולבה זצ"ל היה מספר, כי ידוע היה בישיבת קמניץ, כי מי שלא טבל לכבוד שבת לא יוכל לעבור לפני ראש הישיבה להתברך בברכת 'גוט שבת', ולא היה מועיל לכך שום התחכמות, כי רבי ברוך בער היה חש בכך מיד ולא נתן לו את ידו. גם לזרים שהיו באים לשבות בישיבה, היו מוסרים להם דבר זה, כי אם חפצים הם להתברך מפי ראש הישיבה בליל שבת, עליהם להתטהר ולהתקדש קודם לכן.

את שיעורו הקבוע לפני בני הישיבה, היה הברכת שמואל מוסר פעמים רבות בליל שבת, ומראהו מאיר באופן מיוחד, כשהוא לבוש ומעוטר בבגדי השבת, וכולו שש וששמח בשמחת השבת ושמחת התורה כאחת.

במשך זמן ארוך נדד רבי ברוך בער לאמריקה לגיוס כספים לטובת ישיבתו, ובעודו שוהה באמריקה עשה רבות למען החדרת קדושת השבת בין בני המקום, שעמדו באותם ימים בנסיונות לא קלים. כאשר עבר פעם ברחובה של עיר בעיצומה של השבת, וראה מנעולים על פתחי החנויות של יהודים שעמדו בניסיון ושמרו את השבת, ניגש בהתרגשות למנעולים ונשקם, כשהוא מכריז 'מנעולים קדושים', שהרי אלו המעידים על שבת קדשינו שבו שבת ה' מכל מלאכה.



רבי ברוך בער זצוק"ל בעל הברכת שמואל



יְלָדֵי הַשַּׁבָּת



יְלָדִים יְקָרִים:

כִּלְנֹנוּ יוֹדְעִים כִּמָּה חָשׁוּב לְעֵנֵג אֶת הַשַּׁבָּת וּלְכַבְּדָהּ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא הַיּוֹם הַמְקַדָּשׁ בְּיוֹתֵר שֵׁישׁ לָנוּ, הַשַּׁבָּת הִיא הָאוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְבוֹרֵא הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא.

עָלִינוּ לְזָכֹר, כִּי הַשַּׁבָּת מְרַכֶּבֶת מְעַשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְעוֹד זְמַן שֶׁל תּוֹסֶפֶת שַׁבָּת, שֶׁבְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה יִשָּׁנֵם שְׁשִׁים דְּקוֹת, שֶׁכָּל כֶּלֶם קְדוֹשִׁים בְּקִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאֵת כָּל מְלוֹא הַזְּמַן הַזֶּה, צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְכַבֵּד וּלְעֵנֵג.

לְכֵן עָלִינוּ לְהִיּוֹת עֲרוּכִים וּמוֹכְנִים כְּבָר לְפָנֵי זְמַן כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת, כְּדֵי שְׁעַם תְּחַלְתֶּהּ שֶׁל שַׁבַּת הַמְּלָכָה, כְּבָר נוֹכַל לְכַבֵּד אוֹתָהּ וּלְהִיּוֹת בָּהּ בְּעֵנֵג, כִּי הֵרִי גַם הַדְּקָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַשַּׁבָּת הִיא חֵלֶק מֵהַשַּׁבָּת שֶׁצְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְכַבֵּד אוֹתָהּ, וְאִם לֹא נִהְיֶה מוֹכְנִים אֵלֶיהָ, נִפְסִיד אֶת הַדְּקוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַשַּׁבָּת.

שַׁבָּת שְׁלוֹם.

המדור מנוקד לזיכוי הרבים לריבוי כבוד יקר
תפארת השבת ע"י איש לבב הרב ר' אליהו לוינ שיחי,
יזכה לכל הברכות המובטחות למנחילי כבוד השבת



משל ונמשל

לעיר בריסק התעתד להגיע לביקור קיסר רוסיה האדירה, ובכל העיר תכונה אדירה, כל הבניינים מקושטים ומצוחצחים. גם בבנייני הקהלה היהודית התכונה בעיצומה, נודע כי הקיסר מתכנן להגיע אף לבניינים אלו, וההכנות בהתאם.

בהתקרב היום, קורא רבה של העיר המהרי"ל דיסקין לראש הקהל הנכבד, ומייעצו שלא להתלוות אל הקיסר בעת ביקורו בבנייני המוסדות היהודיים. ראש הקהל לא הבין את דברי הרב, ולא השכיל לוותר על הכבוד הרב להתלוות אל הקיסר בעת ביקורו.

והנה, בעת ביקור הקיסר, החל הוא להעיר על דברים שנעשו בבנין, וראש הקהל במקום לקבל את הדברים, החל להרצות לקיסר מאיזה טעם בנו אותם כך ולא כפי שהקיסר חושב שהיה מן הראוי לבנותם. בעודו מדבר אל הקיסר, לפתע ידיים חסונות לופתות את זרועותיו, והוא נעצר על ידי שוטרי הקיסר, כשמובהר לו שמעצרו הוא על ביוזי הקיסר, שבמקום לקבל את דבריו, החל להתוכח ולענות לו.

לאחר השתדלות מרובה שוחרר האיש, ומששוחרר בא מיד לפני הרב, ושאל את הרב אם יש לו רוח הקודש, שאם לא כן כיצד ידע שלא כדאי לו ללכת עם הקיסר. ענה לו הרב, לא רוח הקודש כאן, פשוט הוא הדבר, כי ידעתי שאין אתה בקי בתהלוכות עם הקיסר, ומשכך בכל דבר הכי קטן שתשגה, עלול אתה להענש...

הנמשל: שבת קודש הוא זמן שאנו נמצאים עם הקדוש ברוך הוא, בכל פעולה הכי קטנה אם אין אנו בקיאים בתהלוכות השבת, עלולים אנו להכשל בחמורות שבחמורות, כמה עלינו להשתדל להיות בקיאים בכל תהלוכות והלכות השבת כדי לא להכשל חלילה.

עפ"י נפש שמשון

לחידודי

היכי תימצוי, שבערב שבת מבעוד יום, חמור יותר מבין השמשות של כניסת השבת לאחר השקיעה, ודברים המותרים בין השמשות אסורים בערב שבת? תשובה לחידודי גליון 7 פרשת חיי שרה:

השאלה: היכי תימצוי שקיבלו הציבור או היחיד שבת, ואף התפללו תפילת מעריב של שבת, ואף על פי כן יהיו מותרים בעשיית מלאכה לאחר מכן?
התשובה: בשולחן ערוך (רסג, יד) נפסק, שאם קיבלו שבת ביום המעונן בטעות משום שסברו שכבר הגיע הלילה, ואף התפללו תפילת ערבית, ואחר כך התפארו העבים והתברר שעדיין יום, מותרים בעשיית מלאכה שקבלה בטעות אינה קבלה. אך יש אומרים שאלו שהדליקו נרות אסורים בעשיית מלאכה.

אכן, המשנה ברורה (ס"ק נו) הביא, שיש הסוברים שאם הציבור התפללו תפילת קבלת שבת, אף כשקיבלו בטעות, אסורים בעשיית מלאכה, אך באופן זה המיעוט

אינו נגרר אחריהם. והכריע שאין להקל נגד פוסקים אלו, אם לא בשעת הדחק.

כללים לעניית תשובות:

- א. לכתוב בכל תשובה בכותרת, לאיזה מספר גליון בו פורסם השאלה, מתייחסת התשובה.
- ב. לכתוב בכל תשובה, מה המקור לתשובה [מראה מקום מפורט].
- ג. לכתוב שם משפחה וכתובת, [במדה ואין רוצים בפרסום השם במקרה של זכיה, נא לציין כן בפירוט].

את התשובות ניתן לשלוח לפקס: 02-6513418
או לדוא"ל המערכת: ysmechu@gmail.com
בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים



יכולה היא שתרחם

זכות הפצת הגליון
תעמוד לרפואתו השלימה והמהירה של
הילד משה יעקב בן יונה
בתוך שאר חולי ישראל

קח גם אתה חלק בהפצת גליון זה
והדפס כמה עותקים
להפצתם בבתי הכנסת באיזור מגוריך!

מסייעים להפיץ את אור השבת
ורואים ישועות

דולה זכות השבת להגן בעד התומכים והמסייעים
ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מילי דמיטב.

לתרומות והקדשות, לזכות ולע"ג,
וכן לפרסום בעלון:
052-7636030



קוראי עונג

כס"ד

לכבוד עורכי העלון התורני 'ישמחו' הי"ו.
שמחתי לקבל מודיעי שליט"א את העלון שהכנס מוציאים לאור, במטרה לחזק ולרומם את
כבודה של שבת קדשינו, וההשתוקקות אליה. והנני בבקשה אם אפשרי הדבר להרחיב את
תפוצת העלון, ולפרסמו אף בקהלות ישראל די בכל אתר ואתר, למען תרבה הדעת.
גם ברצוני לברר, היכן משיגים את העלונים הקודמים, שכפי הנראה הינם מלאי זיו ומפיקים נוהג
של אור יקרת שבת קדשינו ומחמדיו.
ובהודמנות זו, אני פונה וקורא לכל מי שקורא מכתבי זה, ויש היכולת בידו אף הוא להשתתף
ולסייע לדבר מצוה זו, שלא ימנע טוב.

וטרם סיומי, רצוני לברר על דבר אחד שראיתי במאמר הראשי בגליון של שבוע האחרון פרשת
חיי שרה (גליון מספר 7) ובו נקבע שענין ההכנה לצרכי שבת קודש, הכולל לעשות זאת ביום
שישי עם בוקר, הינו מצוה מן התורה. על אף שצויין שם ההלכה הפסוקה שכך ראוי לעשות, אכן
כפי שעיינתי בהלכה, הרי שמקור הדבר הוא ממדרש תנחומא, ולא ראיתי מעולם שמוני המצוות
כמו הרמב"ם והחיו"ק, ימנו את הדבר למצוה מן התורה.

החותם ברגשי תודה, ובברכה על העתיד שחפץ ה' יצליח בידכם להגדיל תורה ולהאדירה
יוסף אליהו פרנס

הערת המערכת:

ברך לקחתי וברך אשיבנה.

לגבי מה שהוזכר בשבוע שעבר שההכנה לצרכי שבת קודש מיום שישי בבוקר הוא מצוה מן
התורה, יעויין בביאור הלכה סימן רנ שדן בדבר, ונוטה להכריע שהוא מן התורה, אף אם מצוות
עונג שבת הוא רק מדברי קבלה. ומה שלא הוזכר דבר זה במנין המצוות, כנראה משום שהוא חלק
ממצוות עשה של שמירת השבת.



זמני כניסת ויציאת השבת

שבת תולדות

ירושלים	בני ברק	חיפה
4.02	4.16	4.06
הדלקת הנרות:		
5.16	5.17	5.15
מוצאי שבת:		
5.55	5.51	5.51
ר"ת:		

ישמחו

מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל. לזיכוי הרבים נא הדפיסו והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע,
ולהערות הצעות ותרומות:
ysmechu@gmail.com

ר' יענקל, האם במחזורים
הקודמים של הדף היומי הבנת מה זה:
"ציפרא דקאים עד קרצוליה
במיא ורישיה ברקיע"
המוזכר באגדות רבה בר בר חנה
בפרק המוכר את הספינה (בבא בתרא עג-עד)?



במחזור הזה תזכה להבין זאת
על ידי הספר "אגדתא דבי רב"